

TANKER OG SPØRGSMÅL TIL SIDSTE SØNDAG I KIRKEÅRET

Salmer:

732, 367, 731, 666, 771

Intro:

Vi er nu ved at være igennem trinitatis-tiden og dermed hele kirkeåret. Med denne søndag slutter kirkeåret, og vi står på tærsklen af et nyt kirkeår. Et kirkeår, hvor vi endnu en gang skal føres igennem de store højdepunkter: advent, jul, påske og pinse.

Det er som om tankerne hen imod et nyt år for det meste vil forsøge at gøre status. Sådan er det om en måneds tid ved kalenderens nytår, når vi skal til at skrive 2021. Og sådan er det, også når vi står ved kirkens nytår. Her runder vi på en måde af. Gør status. Og drager en foreløbig konklusion på spørgsmålet: "Hvad handler alt det med Jesus om? Hvad er hovedsagen i kristendommen".

Svaret kan egentlig sammenfattes i evangeliet til denne sidste søndag i kirkeåret. Det er taget fra en sammenhæng, hvor Jesus fælder dom over nogle byer i Galilæa, fordi de ikke omvendte sig selvom Jesus dér udførte nogle af sine største undere. I den sammenhæng giver Jesus udtryk for at det vigtigste hos ham ikke er til at se med det blotte øje. Det vigtigste er noget, der må åbenbares. Vi ser det ikke af os selv. Og hvad er det så mere præcist? Ja, det er, at de, som har slidt sig trætte, ikke vil blive vist bort, når de kommer til Jesus. Han giver hvile til hver og én, der kommer til ham med sine byrder. Det er hovedsagen i alt, hvad der kan siges om Jesus. Det er, hvad vi denne søndag runder hele kirkeåret af med, og det er, hvad vi denne søndag går et nyt kirkeår i møde med.

Prædiketekst – Matthæusevangeliet 11,25-30: Hvile for de trætte

På den tid tog Jesus til orde og sagde: »Jeg priser dig, fader, himlens og jordens Herre, fordi du har skjult dette for vise og forstandige og åbenbaret det for umyndige; ja, fader, for således var det din vilje. Alt har min fader overgivet mig, og ingen kender Sønnen undtagen Faderen, og ingen kender Faderen undtagen Sønnen og den, som Sønnen vil åbenbare ham for. Kom til mig, alle I, som slider jer trætte og bærer tunge byrder, og jeg vil give jer hvile. Tag mit åg på jer, og lær af mig, for jeg er sagtmodig og ydmyg af hjertet, så skal I finde hvile for jeres sjæle. For mit åg er godt, og min byrde er let.«

Temaer i en prædiken:

- Hvile! Det er et af kristendommens hovedord. Der er hvile at få for os mennesker. Det er værd at få indprentet. Her i efterårets trøstesløse tid og hvor COVID-19 kaster lange og mørke skygger ind over vores liv som mennesker. Uden at have et fællesskab at hvile sig i kan vi ikke være os selv. Derfor er der noget godt i at høre, at vi må finde hvile hos Jesus Kristus! Mere end nogensinde tror jeg, vi trænger til at få det forkyndt i vores tid. At hvilen i fællesskabet med Kristus holder i en tid, hvor mange af vores andre fællesskaber brydes ned.
- Tag mit åg på jer! Hans åg var først og fremmest korsets åg. På paradoksalt vis kan der være en hvile i at tage Jesu kors på sig. Jesus har på sit kors vist sig som én, der bærer med på det, vi slæber rundt på. Dét ER der faktisk hvile i: der er en hvile i at vide, at Jesus bar det kors, hvorpå han også har båret alt det, der kan tynde os. Ensomhedens kors. Sygdommens kors. Sorgens kors. Nødens kors.

- Håbet! Vi er ved afslutningen af et kirkeår. Afslutninger har altid noget dystert over sig. Afsked har ikke meget opløftende over sig. Men evangeliet varsler alligevel håb midt i afskeden. På den sidste søndag i kirkeåret hører vi netop om, at der er håb om hvile midt i den kaotiske storm. Der er håb om hvile til den trætte og til den, der bærer tunge byrder. Der er håb om at Kristus kan bære os hele vejen hjem.

Spørgsmål til prædiketeksten:

1. "Jeg priser dig, fader", begynder Jesus. Der er noget besynderligt i det. Jesus har nu virket offentligt i flere år. Han mærker, at modstanden mod ham er blevet større. Nu er det ikke kun enkeltpersoner, der vender ham ryggen, men hele byer og samfund. Og så reagerer han på alt det med at vende sig mod sin himmelske far i lovprisning og tak.
Hvordan skal det forstås? Og hvad kan vi lære af det?
2. "... du har åbenbaret det for umyndige", siger Jesus videre og fortsætter: "ja, fader, for således var det din vilje". Der er noget dunkelt hér. Det Guds rige, som Jesus kommer med, åbenbares og afdækkes for umyndige, dvs. for de små og hjælpeløse. Guds rige kan ikke findes af os selv og gennem egen kraft og evne. Og det glæder Jesus sig tilsyneladende over. Hvorfor mon det?
3. Det kan godt ske, vi er umyndige og uden kraft og evne i forhold til at kende Guds rige. Men Jesus er efter sine egne ord ikke selv umyndig. Tværtimod har han fået den myndighed, at "ingen kender Faderen undtagen Sønnen og den, som Sønnen vil åbenbare ham for" (v27). Det betyder, at Jesus er på niveau med Gud selv. Jesus kender Gud indefra. Fordi de er i familie med hinanden: som Fader og Søn. Hos Jesus er der ingen falsk beskedenhed. Hos ham er der en myndighed fra Gud selv.
Hvilken betydning har det for os?
4. Noget af det, evangeliet lærer os, er at vi har værdi for Gud og er elsket af ham uafhængigt af vores evner og vores arbejde. Dét er der faktisk en enorm hvile i. Det er den hvile, et barn kan have over for sine forældre. Barnet er netop elsket på forhånd. Det er elsket FØR det har præsteret noget som helst i det hele taget.
Har vores verden stadig brug for at høre det budskab i dag? Har vi?
5. "Tag mit åg på jer, og lær af mig... så skal I finde hvile for jeres sjæle", siger han. Hvordan kan man finde hvile ved at tage et åg på sig? Og hvilket åg kan Jesus mere præcist have i tankerne?
6. "Lær af mig, for jeg er sagtmodig...", siger Jesus. Sagtmodig er et gammelt ord, der betyder noget i retning af ikke utålmodigt at kræve sin ret, men tålmodigt at holde fast ved sin tro. Hvordan kan vi lære det?

Der er gudstjeneste kl. 9.00 i Grene Kirke og kl. 10.30 i Billund Kirke. Begge gudstjenester er ved mig.

Peter F